

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

18 бересня 2025 року

№ 197-р/з

щодо пропозиції іншої посади державної служби у разі припинення державної служби за ініціативою суб'єкта призначення

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» (далі – Закон) НАДС роз'яснює.

Частиною першою статті 87 Закону визначено, що підставами для припинення державної служби за ініціативою суб'єкта призначення є:

1) скорочення чисельності або штату державних службовців, скорочення посади державної служби внаслідок зміни структури або штатного розпису державного органу без скорочення чисельності або штату державних службовців, реорганізація державного органу;

1¹) ліквідація державного органу;

2) встановлення невідповідності державного службовця займаній посаді протягом строку випробування;

3) отримання державним службовцем негативної оцінки за результатами оцінювання службової діяльності;

4) вчинення державним службовцем дисциплінарного проступку, який передбачає звільнення.

Згідно з частинами третьою та четвертою зазначеної статті Закону суб'єкт призначення або керівник державної служби попереджає державного службовця про наступне звільнення на підставі пунктів 1 та 1¹ частини першої цієї статті у письмовій формі не пізніше ніж за 30 календарних днів.

Одночасно з попередженням про звільнення на підставі пункту 1 частини першої статті 87 Закону суб'єкт призначення або керівник державної служби пропонує державному службовцю *іншу рівнозначну посаду* державної служби або, як виняток, *нижчу посаду державної служби* відповідно до професійної підготовки та професійних компетентностей. При цьому враховується переважне право на залишення на роботі, передбачене законодавством про працю.

Державний службовець звільняється на підставі пункту 1 частини першої цієї статті у разі, коли відсутня можливість запропонувати відповідні

посади, а також у разі його відмови від переведення на запропоновану посаду.

У разі звільнення з державної служби на підставі пунктів 1 та 1¹ частини першої цієї статті державному службовцю виплачується вихідна допомога у розмірі двох середньомісячних заробітних плат.

З огляду на наведені норми Закону вбачається, що у разі настання обставин, визначених пунктом 1 частини першої статті 87 Закону, суб'єкт призначення або керівник державної служби має обрати вакантну посаду або посаду тимчасово відсутнього державного службовця, за яким відповідно до Закону зберігається посада державної служби. При цьому така посада має відповідати професійній підготовці і професійній компетентності державного службовця.

Тобто, одночасно з попередженням про звільнення на зазначеній підставі державному службовцю має бути запропонована відповідна рівнозначна, а за відсутності відповідної рівнозначної – нижча посада державної служби.

Звертаємо увагу, що Законом не передбачена можливість відмови державному службовцю у призначенні (переведенні) на раніше запропоновану йому посаду. Отже, якщо державному службовцю було запропоновано відповідну посаду державну служби, і він прийняв таку пропозицію, відмова у його призначенні (переведенні) на цю посаду не допускається.

Окремо повідомляємо, що роз'яснення міністерств, інших центральних органів виконавчої влади мають лише інформаційний характер і не встановлюють правових норм.

Голова

Наталія АЛЮШИНА